

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (tretji senat)

z dne 25. aprila 2013*

„Preprečevanje uporabe finančnega sistema za pranje denarja in financiranje terorizma — Direktiva 2005/60/ES — Člen 22(2) — Sklep 2000/642/PNZ — Obveznost kreditnih ustanov, da sporočajo sumljive finančne transakcije — Ustanova, ki posluje v okviru svobode opravljanja storitev — Določitev nacionalne finančne obveščevalne enote, odgovorne za pridobivanje informacij — Člen 56 PDEU — Ovira za svobodo opravljanja storitev — Nujne zahteve v splošnem interesu — Sorazmernost“

V zadevi C-212/11,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Tribunal Supremo (Španija) z odločbo z dne 21. marca 2011, ki je prispela na Sodišče 9. maja 2011, v postopku

Jyske Bank Gibraltar Ltd

proti

Administración del Estado,

SODIŠČE (tretji senat),

v sestavi R. Silva de Lapuerta, v funkciji predsednice tretjega senata, sodnica, K. Lenaerts, E. Juhász, J. Malenovský in D. Šváby (poročevalci), sodniki,

generalni pravobranilec: Y. Bot,

sodna tajnica: A. Impellizzeri, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 6. septembra 2012,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za Jyske Bank Gibraltar Ltd M. Rubio de Casas, J.M. Olivares Blanco in J. de la Calle y Peral, odvetniki, kot tudi D. Bufalá Balmaseda, procurador,
- za špansko vlado A. Rubio González in N. Díaz Abad, agenta,
- za francosko vlado N. Rouam in G. de Bergues, agenta,
- za italijansko vlado G. Palmieri, agentka, skupaj s F. Urbani Nerijem, avvocato dello Stato,

* Jezik postopka: španščina.

- za poljsko vlado B. Czech in M. Szpunar, agenta,
- za romunsko vlado R. H. Radu, A. Wellman in R. Nitu, agenti,
- za Evropsko komisijo J. Baquero Cruz, E. Traversa in S. La Pergola in C. Vrignon, agenti,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 4. oktobra 2012

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 22(2) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2005/60/ES z dne 26. oktobra 2005 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja in financiranje terorizma (UL L 309, str. 15).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med družbo Jyske Bank Gibraltar Ltd (v nadaljevanju: Jyske), kreditno ustanovo v Gibraltarju, ki v Španiji posluje v okviru svobode opravljanja storitev, in Administración del Estado glede odločbe Consejo de Ministros (svet ministrov) z dne 23. oktobra 2009, s katero je bila zavrnjena pritožba zoper odločbo Consejo de Ministros z dne 17. aprila 2009, s katero sta bili družbi Jyske naloženi denarni kazni v skupnem znesku 1 700 000 EUR in izrečena javna opomina, in sicer zaradi zavrnitve ali nepripravljenosti predložiti podatke, ki jih je zahteval Servicio Ejecutivo de la Comisión para la Prevención del Blanqueo de Capitales (izvršilni urad za preprečevanje pranja denarja; v nadaljevanju: Servicio Ejecutivo).

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 Člen 6(1) in (2) Direktive Sveta 91/308/EGS z dne 10. junija 1991 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 153), kot je bila spremenjena z Direktivo 2001/97/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. decembra 2001 (UL L 344, str. 76, v nadaljevanju: Direktiva 91/308), je določal:

„1. Države članice zagotovijo, da ustanove in osebe, za katere se uporablja ta direktiva, in njihovi direktorji in zaposleni v celoti sodelujejo z organi, odgovornimi za boj proti pranju denarja, in sicer tako, da:

- (a) te organe na lastno pobudo obvestijo o vseh dejstvih, ki bi lahko kazala na pranje denarja;
- (b) tem organom na njihovo zahtevo posredujejo potrebne podatke v skladu s postopki, določenimi v veljavni zakonodaji.

2. Podatki iz odstavka 1 se posredujejo organom, odgovornim za boj proti pranju denarja, v tisti državi članici, na ozemlju katere se nahaja ustanova ali oseba, ki posreduje te podatke. Podatke običajno posreduje oseba ali osebe, ki jih ustanova ali oseba iz te direktive določi v skladu s postopki, določenimi v členu 11(1)(a).“

- 4 Direktiva 91/308 je bila razveljavljena in nadomeščena z Direktivo 2005/60, v kateri je v uvodni izjavi 40 navedeno:

„Zaradi mednarodnega značaja pranja denarja in financiranja terorizma je treba spodbujati v največjem možnem obsegu usklajevanje in sodelovanje med [finančnimi obveščevalnimi enotami (Financial Intelligence Unit, v nadaljevanju: FIU)] v skladu s Sklepom Sveta 2000/642/PNZ z dne 17. oktobra 2000 o dogovoru glede sodelovanja med enotami za finančni nadzor (FIU-ji) držav članic pri izmenjavi informacij [(UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 4, str. 15)], vključno z vzpostavitvijo mreže FIU-jev v EU. V ta namen mora Komisija ponuditi pomoč, ki je potrebna za lažje uresničevanje takšnega usklajevanja, vključno s finančno podporo.“

- 5 V skladu s členom 5 te direktive „[lahko] države članice [...] na področju, ki ga ureja ta direktiva, za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma sprejmejo ali obdržijo v veljavi strožje predpise“.

- 6 Člen 7 navedene direktive določa:

„Ustanove in osebe, za katere velja ta direktiva, morajo upoštevati ukrepe glede dolžnosti skrbnosti pri ugotavljanju identitete strank v naslednjih primerih:

- (a) ob sklepanju poslovnega odnosa;
- (b) kadar opravljajo občasne transakcije, ki znašajo 15.000 EUR ali več, bodisi da transakcija poteka posamično bodisi z več transakcijami, ki se zdijo povezane;
- (c) kadar obstaja sum pranja denarja ali financiranja terorizma, ne glede na kakršno koli odstopanje, izjemo ali določene mejne vrednosti;
- (d) v primeru dvoma v verodostojnost in ustreznost predhodno pridobljenih podatkov o identifikaciji stranke.“

- 7 Člen 21 te direktive določa:

„1. Vsaka država članica za namene učinkovitega boja proti pranju denarja in financiranju terorizma ustanovi FIU.

2. FIU se ustanovi kot centralni nacionalni organ. Ta organ je pristojen za prejemanje (in v dovoljenem obsegu za zahtevanje), analiziranje in posredovanje podatkov o morebitnem pranju denarja, financiranju terorizma ali kakšnih drugih podatkov, ki jih zahteva nacionalna zakonodaja, in za njihovo posredovanje pristojnim organom. Za izpolnjevanje svojih nalog prejme ustrezna sredstva.

3. Države članice morajo zagotoviti, da ima FIU pravočasni, posredni ali neposredni dostop do finančnih in upravnih podatkov ter podatkov v zvezi s pregonom, ki jih potrebuje za ustrezno opravljanje svojih nalog.“

- 8 Člen 22 Direktive 2005/60 določa:

„1. Države članice zahtevajo, da ustanove in osebe, za katere velja ta direktiva, ter, kjer je to primerno, njihovi direktorji in zaposleni v celoti sodelujejo, in sicer tako, da:

- (a) nemudoma obvestijo FIU na svojo pobudo, kadar institucija ali oseba, za katero velja ta direktiva, ve, sumi ali ima razlog za sum, da gre ali je šlo za poskus ali storitev kaznivega dejanja pranja denarja ali financiranja terorizma.

(b) FIU na njeno zahtevo nemudoma posredujejo potrebne podatke v skladu s postopki, določenimi v veljavni zakonodaji.

2. Podatki iz odstavka 1 se posredujejo FIU[-ju] v tisti državi članici, na ozemlju katere se nahaja ustanova ali oseba, ki podatke posreduje. Podatke običajno posreduje oseba ali osebe, ki so določene v skladu s postopki, predvidenimi v členu 34.“

9 Kot je razvidno iz člena 3(1) in (2)(f) Direktive 2005/60, zajemajo ustanove iz člena 22 te direktive tudi podružnice v smislu člena 1, točka 3, Direktive 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. marca 2000 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 3, str. 272). Podružnica je v zadnjenavedeni določbi opredeljena kot poslovna enota, ki je pravno odvisen del kreditne institucije in neposredno izvaja vse ali nekatere posle, ki so del poslovanja kreditnih institucij.

10 Člen 1 Sklepa 2000/642 določa:

„1. Države članice zagotovijo, da FIU-ji, ki so ustanovljeni ali imenovani za prejemanje razkritih finančnih informacij za namene preprečevanja pranja denarja, v skladu s svojimi nacionalnimi pristojnostmi sodelujejo med seboj pri zbiranju, analiziranju in preiskovanju ustreznih informacij v FIU-ju o vsakem dejstvu, ki bi lahko kazalo na pranje denarja.

2. Države članice za namene odstavka 1 zagotovijo, da si FIU-ji brez zaprosila ali na zaprosilo ter v skladu s tem sklepom ali v skladu s sedanjimi ali prihodnjimi memorandummi o soglasju izmenjajo vse razpoložljive informacije, ki bi lahko bile pomembne za obdelavo ali analiziranje informacij ali za preiskavo s strani FIU-ja v zvezi s finančnimi transakcijami, ki se nanašajo na pranje denarja in na vpletene fizične ali pravne osebe.

3. Če je država članica kot svoj FIU imenovala policijski organ, lahko poskrbi, da se informacije, ki jih ima navedeni FIU, v skladu s tem sklepom posredujejo organu države članice prejemnice, ki je bil imenovan v ta namen in je pristojen za področja, navedena v odstavku 1.“

11 Člen 4 tega sklepa določa:

„1. Vsakemu zaprosilu, izdanemu po tem sklepu, se priloži kratka izjava o pomembnih dejstvih, ki jih pozna FIU, ki je izdal zaprosilo. FIU v zaprosilu navede, kako bodo uporabljene informacije, za katere prosi.

2. Zaprošen FIU v zaprosilu po tem sklepu zagotovi vse ustrezne informacije, skupaj z razpoložljivimi finančnimi informacijami in zaprošenimi informacijami o pregonu iz zaprosila, pri čemer v skladu z veljavnimi konvencijami ali sporazumi, sklenjenimi med državami članicami, ni potrebno nobeno uradno zaprosilo.

3. FIU lahko zavrne razkritje informacij, ki bi lahko škodile kriminalni preiskavi, ki poteka v zaprošeni državi članici, ali, v izjemnih primerih, če bi bilo razkritje informacij očitno nesorazmerno z legitimnimi interesi fizične ali pravne osebe ali države članice ali kako drugače ne bi bilo v skladu s temeljnimi načeli nacionalnega prava. Vsaka takšna zavrnitev se ustrezno pojasni FIU-ju, ki je zaprosil za informacije.“

12 Člen 10 navedenega sklepa določa, da se ta sklep uporablja za Gibraltar in da tako lahko Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska ne glede na člen 2 uradno obvesti Generalni sekretariat Sveta Evropske unije o FIU-ju na Gibraltarju.

Nacionalno pravo

13 Direktiva 91/308 je bila v špansko pravo prenesena z zakonom 19/1993 z dne 28. decembra 1993, s katerim so bili uvedeni različni ukrepi za preprečevanje pranja denarja (Ley 19/1993 sobre determinadas medidas de prevención de blanqueo de capitales) (BOE št. 311 z dne 29. decembra 1993, str. 37327).

14 Člen 2(1), drugi pododstavek, zakona 19/1993 določa:

„Obveznosti, določene v tem zakonu, veljajo za:

(a) kreditne institucije

[...]

Obveznosti, določene v tem zakonu, veljajo za tuje osebe ali ustanove, ki prek podružnic ali s svobodnim opravljanjem storitev ali z izvajanjem storitev brez stalnega sedeža v državi v Španiji izvajajo dejavnosti, ki imajo enako naravo kot dejavnosti zgoraj navedenih oseb ali ustanov.

Navedene osebe so prav tako dolžne izpolnjevati obveznosti, določene v tem zakonu za transakcije, ki jih izvedejo prek agentov ali drugih fizičnih oziroma pravnih oseb, ki delujejo kot njihovi posredniki.“

15 Člen 3 zakona 19/1993 je v zvezi z obveznostjo sporočanja določal:

Subjekti iz prejšnjega člena imajo te obveznosti:

[...]

4.]sodelovati s [Servicio Ejecutivo] in v ta namen:

(a) [Servicio Ejecutivo] na svojo pobudo sporočiti kakršno koli dejstvo ali transakcijo, glede katere obstajajo vsaj razlogi za sum, da je povezana s pranjem denarja, ki je pridobljen z dejavnostmi, navedenimi v členu 1. Sporočanje načeloma opravijo oseba ali osebe, ki so jih zavezanci določili v skladu s postopki, na katere se nanaša odstavek 7 tega člena. Ta oseba ali osebe sodelujejo v vseh upravnih ali sodnih postopkih v zvezi s podatki, ki so bili pridobljeni v okviru sporočanja, ali kakršnimi koli drugimi dodatnimi podatki, ki bi bili lahko s tem povezani.

Posebni primeri ali transakcije, ki jih je v vsakem primeru treba sporočiti Servicio Ejecutivo, se določijo z izvedbenimi predpisi.

Prav tako je treba sporočiti transakcije, glede katerih je razvidno, da očitno odstopajo od narave, obsega dejavnosti ali okoliščin delovanja strank, če se po posebnem preizkusu, določenem v odstavku 2, ne izkaže, da je izvedba teh transakcij gospodarsko, poklicno ali poslovno upravičena glede na dejavnosti, navedene v členu 1 tega zakona.

(b) posredovati podatke, ki jih Servicio Ejecutivo zahteva pri izvajanju svojih pristojnosti.

[...]“

16 Člen 16(3) navedenega zakona je določal:

„V skladu s smernicami, ki jih določi komisija za preprečevanje pranja denarja in finančne prestopke, Servicio Ejecutivo in, kadar je to primerno, generalni sekretariat [navedene komisije] sodelujeta z organi drugih držav, ki imajo analogne pristojnosti, pri čemer si prizadevata zlasti za sodelovanje z organi tistih držav, ki izvajajo oblast na ozemljih, ki mejijo s Španijo [...]“

17 Zakon 19/1993 je bil razveljavljen z zakonom 10/2010 z dne 28. aprila 2010 o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma (Ley 10/2010 de prevención del blanqueo de capitales y de la financiación del terrorismo) (BOE št. 103 z dne 29. aprila 2010, str. 3745811), katerega cilj je prenos Direktive 2005/60 v španski pravni red. V skladu s členom 48(3) tega zakona si Servicio Ejecutivo prizadeva sodelovati s podobnimi organi v tujini. Določeno je, da se izmenjava podatkov izvaja zlasti v skladu s Sklepom 2000/642 z načeli neformalne skupine, tako imenovane skupine „Egmont“, v okviru katere se sestajajo FIU-ji več držav, vključno s FIU-ji držav članic, in ki služi tudi kot forum za izmenjavo informacij ter sodelovanje med različnimi FIU-ji.

18 Člen 5(2)(c) kraljevega odloka 925/1995 z dne 9. junija 1995 o pravilniku o izvedbi zakona 19/1993 z dne 28. decembra 1993, s katerim so bili uvedeni različni ukrepi za preprečevanje pranja denarja (Real Decreto 925/1995 por el que se aprueba el Reglamento de la Ley 19/1993, de 28 de diciembre, sobre determinadas medidas de prevención del blanqueo de capitales) (BOE št. 160 z dne 6. julija 1995, str. 20521) določa, da je treba Servicio Ejecutivo sporočati o gibanjih računov iz davčnih oaz ali vanje.

19 Člen 7(2)(b) tega kraljevega odloka določa:

„Vsekakor zavezanci vsak mesec Servicio Ejecutivo poročajo:

[...]

(b) transakcije fizičnih ali pravnih oseb – ali transakcije z njimi – ki imajo stalno prebivališče ali sedež na ozemljih oziroma v državah, ki jih za ta namen z odlokom določi minister za gospodarstvo in finance, ali transakcije oseb, ki nastopajo za njihov račun, in transakcije, povezane s prenosom sredstev na ta ozemlja ali z njih oziroma v države ali iz njih, ne glede na stalno prebivališče ali sedež posrednikov, kadar je znesek zadevnih transakcij večji od 30.000 EUR ali protivrednosti te vsote v tuji valuti.“

20 Območja, ki se štejejo za davčne oaze, in območja, ki ne sodelujejo, so bila predhodno določena s kraljevim odlokom št. 1080/1991 z dne 5. julija 1991 (BOE št. 167 z dne 13. julija 1991, str. 233371) in z uredbo ECO/2652/2002 z dne 24. oktobra 2002 o izvajanju obveznosti sporočanja transakcij v zvezi z nekaterimi državami Servicio Ejecutivo komisije za preprečevanje pranja denarja in finančnih kršitev (Orden ECO/2652/2002 por la que se desarrollan las obligaciones de comunicación de operaciones en relación con determinados países al Servicio Ejecutivo de la Comisión de Prevención del Blanqueo de Capitales e Infracciones Monetarias) (BOE št. 260 z dne 30. oktobra 2002, str. 38033). Na tem seznamu je Gibraltar.

21 Tribunal Supremo meni, da člen 5 zakona o pranju denarja in premoženjski koristi, pridobljeni s kaznivimi dejanji, iz leta 2007 (Crime (Money Laundering and Proceeds) Act 2007), s katerim je bila v zakonodajo Gibraltarja prenesena Direktiva 2005/60, nalaga spoštovanje bančne tajnosti.

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

22 Družba Jyske, podružnica danske banke NS Jyske Bank, je kreditna ustanova s sedežem v Gibraltarju, kjer spada pod nadzor Financial Services Commission (komisija za finančne storitve).

- 23 V skladu s predložitveno odločbo naj bi družba Jyske v času nastanka dejstev v postopku v glavni stvari svoje dejavnosti opravljala v Španiji v okviru svobode opravljanja storitev, to pomeni, ne da bi tam imela kakršno koli poslovno enoto.
- 24 Španski FIU, to je Servicio Ejecutivo, je 30. januarja 2007 obvestil družbo Jyske, da bo zato, ker ni določila svojega predstavnika, začel izvajati nadzor nad njeno organizacijsko strukturo in postopki, povezanimi z dejavnostjo, ki jo izvaja v Španiji v okviru svobode opravljanja storitev. Pri tem je Servicio Ejecutivo od družbe Jyske zahteval, naj pred 1. marcem 2007 predloži dokumentacijo in podatke zlasti glede identitete svojih strank.
- 25 Servicio Ejecutivo je to zahteval na podlagi svojega poročila z dne 24. januarja 2007, v katerem je ugotovljeno, da je družba Jyske v Španiji izvajala pomembno dejavnost, ki je med drugim vključevala odobritve posojil na podlagi hipotekarnih garancij za pridobitev nepremičnin v Španiji. V tem poročilu je navedeno: „Za razvoj te dejavnosti v Španiji ima ustanova podporo in dvojno pomoč, in sicer španske podružnice matične družbe in zlasti dveh odvetniških pisarn iz Marbelle [(Španija)]. Po javno dostopnih informacijah je bila zoper enega od obeh nosilcev pisarn uvedena preiskava zaradi domnevnega kaznivega dejanja pranja denarja, njegovo ime in ime druge odvetniške pisarne pa sta se pojavljali v številnih transakcijah, ki so bile skupaj z drugimi zadevami, za katere velja obveznost sporočanja o obstoju razlogov za sum pranja denarja, sporočene Servicio Ejecutivo.“ Ob upoštevanju teh okoliščin je Servicio Ejecutivo ocenil, da obstaja zelo veliko tveganje, da se družba Jyske uporablja za transakcije pranja denarja pri dejavnostih v Španiji v okviru svobode opravljanja storitev. Glede na poročilo Servicio Ejecutivo z dne 24. januarja 2007 se je za ta namen uporabljal mehanizem, v skladu s katerim se v Gibraltarju ustanovijo „združenja, ki želijo preprečiti, da bi bila razpoznavna identiteta končnega in dejanskega lastnika nepremičnin, pridobljenih v Španiji, še zlasti na Costi del Sol, kot tudi [...] preprečiti, da bi bil razpoznaven izvor sredstev za te pridobitve“.
- 26 Družba Jyske je 23. februarja 2007 Servicio Ejecutivo obvestila, da je zaprosila za mnenje svoj nadzorni organ, komisijo za finančne storitve Gibraltarja, da se razjasni, ali lahko posreduje te podatke, ne da bi kršila zakonodajo Gibraltarja glede bančne tajnosti in varstva osebnih podatkov. Ta komisija je 14. marca 2007 Servicio Ejecutivo pozvala k udeležbi v postopku medsebojnega sodelovanja. Servicio Ejecutivo je navedeni komisiji z dopisom dne 2. aprila 2007 odgovoril, da je družba Jyske dolžna izpolnjevati obveznosti iz naslova dejavnosti, ki jo opravlja na španskem ozemlju.
- 27 Družba Jyske je 12. junija 2007 Servicio Ejecutivo posredovala del zahtevanih podatkov. Zavrnila pa je posredovanje podatkov o identiteti svojih strank, pri čemer se je sklicevala na določbe o bančni tajnosti, ki veljajo v Gibraltarju. Posredovani podatki niso vsebovali niti kopij sumljivih transakcij, ki jih je družba Jyske izvedla po 1. januarju 2004 v Španiji pri svoji dejavnosti v okviru svobode opravljanja storitev.
- 28 Posledično je sekretariat Servicio Ejecutivo uvedel preiskavo zoper družbo Jyske, ki ji je očital predvsem kršitev določb zakona 19/1993.
- 29 Consejo de Ministros je po izvedeni preiskavi 17. aprila 2009 presodil, da je družba Jyske, ker ni izpolnila obveznosti posredovanja informacij na podlagi zakona št. 19/1993, storila zelo hudo kršitev, opredeljeno kot „zavrnitev ali nepripravljenost predložiti konkretne informacije, ki jih je pisno zahteval Servicio Ejecutivo“ in „neizpolnitev obveznosti predložitve informacij glede posebnih primerov, določenih z uredbo (sistematično poročanje)“. Zato je družbi Jyske izrekel javna opomina in ji naložil denarno kazen v skupnem znesku 1 700 000 EUR.
- 30 Družba Jyske je 30. aprila 2009 zoper to odločbo pri Consejo de Ministros vložila pritožbo, ki jo je ta 23. oktobra 2009 zavrnil. Zato je družba Jyske vložila tožbo v upravnem sporu pred Tribunal Supremo. V podporo tej tožbi navaja, da je bila na podlagi Direktive 2005/60 dolžna posredovati podatke le oblastem Gibraltarja in da španska zakonodaja ni usklajena z določbami te direktive glede obveznosti kreditnih ustanov, ki delujejo v Španiji v okviru svobode opravljanja storitev.

- 31 V teh okoliščinah je Tribunal Supremo prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali v skladu s členom 22(2) Direktive 2005/60 [...] država članica lahko zahteva, da se podatki, ki jih morajo posredovati kreditne ustanove, ki na njenem ozemlju delujejo brez stalnega sedeža, nujno predložijo neposredno njenim organom, pristojnim za preprečevanje pranja denarja, ali pa mora biti zahteva za predložitev podatkov naslovljena na [FIU-je] države članice, na ozemlju katere je obvezana kreditna ustanova?“

Vprašanje za predhodno odločanje

Dopustnost

- 32 Kraljevina Španija meni, da je vprašanje za predhodno odločanje nedopustno, ker je povsem hipotetično in ker ni v nikakršni povezavi s predmetom spora o glavni stvari, saj se nanaša na razlago člena 22(2) Direktive 2005/60, ki bi jo bilo treba prenesti najpozneje do 15. decembra 2007, medtem ko so bila zaprosila za podatke, naslovljena na družbo Jyske, poslana med 30. januarjem in 12. junijem 2007.
- 33 V zvezi s tem je treba poudariti, da lahko v skladu z ustaljeno sodno prakso le nacionalno sodišče, pred katerim teče sodni postopek in ki mora prevzeti odgovornost za sodbo, ki jo bo izdalo, glede na posebnosti zadeve presodi, ali za izdajo sodbe potrebuje predhodno odločbo in ali so vprašanja, ki jih predlaga Sodišču, ustrezna. Ker se postavljena vprašanja nanašajo na razlago prava Unije, mora Sodišče načeloma odločiti (sodba z dne 15. januarja 2013 v zadevi Križan in drugi, C-416/10, točka 53 in navedena sodna praksa).
- 34 Iz tega je razvidno, da se predpostavlja ustreznost vprašanj o pravu Unije. Sodišče lahko odločanje o vprašanju za predhodno odločanje, ki ga je postavilo nacionalno sodišče, zavrne samo, če je jasno, da zahtevana razlaga prava Unije nima nobene zveze z dejanskim stanjem ali predmetom spora v postopku v glavni stvari, če je problem hipotetičen ali če Sodišče nima na voljo pravnih in dejanskih elementov, ki so potrebni za to, da bi lahko na zastavljena vprašanja dalo koristne odgovore (sodbi z dne 1. junija 2010 v združenih zadevah Blanco Pérez in Chao Gómez, C-570/07 in C-571/07, ZOdl., str. I-4629, točka 36, in z dne 5. julija 2012 v zadevi Geistbeck, C-509/10, točka 48).
- 35 Direktiva 2005/60, za katere razlago se naproša, je začela veljati 15. decembra 2005, torej pred zaprosili za informacije, ki jih je Servicio Ejecutivo naslovil na družbo Jyske 30. januarja in 12. junija 2007. Poleg tega – čeprav je rok za prenos navedene direktive sicer potekel šele 15. decembra 2007 – se spor o glavni stvari vseeno nanaša na zakonitost odločbe, ki jo je Consejo de Ministros zoper družbo Jyske sprejel 23. oktobra 2009, torej po poteku tega roka za prenos.
- 36 Iz tega izhaja, da je predlog za sprejetje predhodne odločbe dopusten.

Utemeljenost

- 37 Predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali je treba člen 22(2) Direktive 2005/60 razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji države članice, ki od kreditnih ustanov, ki izvajajo svoje dejavnosti na ozemlju te države članice v okviru svobode opravljanja storitev, zahteva, da FIU-ju navedene države članice neposredno sporočijo informacije, ki se zahtevajo iz naslova boja proti pranju denarja.

- 38 Uvodoma je treba poudariti, da lahko v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišče, zato da bi predložitvenemu sodišču, ki mu je predložilo vprašanje za predhodno odločanje, podalo uporaben odgovor, meni, da je treba upoštevati določbe prava Unije, ki jih predložitveno sodišče v svojem vprašanju ni navedlo (sodba z dne 3. aprila 2008 v zadevi Militzer & Münch, C-230/06, ZOdl., str. I-1895, točka 19).
- 39 V obravnavanem primeru odgovor na postavljeno vprašanje ni odvisen le od razlage člena 22(2) Direktive 2005/60, temveč terja tudi upoštevanje vseh določb navedene direktive in Sklepa 2000/642 na eni strani ter člena 56 PDEU na drugi strani.

Direktiva 2005/60

- 40 Kar zadeva člen 22(2) Direktive 2005/60, je iz besedila tega člena izrecno razvidno, da morajo ustanove in osebe, za katere velja obveznost iz tega člena, FIU-ju v tisti državi članici, na ozemlju katere je ta ustanova ali oseba, posredovati podatke, potrebne za preprečitev pranja denarja ali financiranja terorizma.
- 41 V nasprotju s trditvami španske vlade se izraza „država članica, na ozemlju katere se nahaja ustanova ali oseba“, ki podatke posreduje“, ne sme razlagati tako, da se v primeru dejavnosti, ki jo zadevni subjekt izvaja v okviru svobode opravljanja storitev, nanaša na ozemlje države članice gostiteljice, kjer se dejavnost opravlja.
- 42 Prvič, tako razumevanje namreč ne ustreza običajnemu pomenu zadevnega izraza. Drugič, člen 22(2) navedene direktive ne razlikuje med opravljanjem storitev v državi članici, v kateri je subjekt, in opravljanjem storitev v drugih državah članicah v okviru svobode opravljanja storitev, niti, *a fortiori*, glede storitev, ki se opravljajo v okviru svobode opravljanja storitev, ne določa, da je pristojen FIU tisti, ki je v državi članici, kjer se storitve opravljajo.
- 43 Iz tega izhaja, da je treba člen 22(2) te direktive razlagati tako, da določa, da morajo zadevni subjekti zahtevane informacije posredovati FIU-ju države članice, na ozemlju katere so, to pomeni, v primeru transakcij, izvedenih v okviru svobode opravljanja storitev, FIU-ju države članice izvora.
- 44 Kljub temu je treba preučiti, ali ta določba vseeno nasprotuje temu, da država članica gostiteljica od kreditne ustanove, ki na njenem ozemlju izvaja dejavnosti v okviru svobode opravljanja storitev, zahteva, da zadevne informacije posreduje neposredno njenemu lastnemu FIU-ju.
- 45 V zvezi s tem je treba poudariti, prvič, da besedilo člena 22(2) Direktive 2005/60 izrecno ne prepoveduje takšne možnosti.
- 46 Drugič, treba je ugotoviti, da čeprav Direktiva 2005/60 temelji na dvojni pravni podlagi, in sicer členu 47(2) ES (postal člen 53(1) PDEU) in členu 95 ES (postal člen 114 PDEU), s čimer se želi zagotoviti dobro delovanje notranjega trga, pa je njen glavni cilj preprečevanje uporabe finančnega sistema za pranje denarja in financiranje terorizma, kakor izhaja iz naslova in uvodnih izjav te direktive ter iz dejstva, da je bila – kot njej predhodna Direktiva 91/308 – sprejeta v mednarodnem okviru, zato da se v Uniji uporabijo in postanejo zavezujoča priporočila mednarodne projektne skupine za finančno ukrepanje (FATF), ki je najpomembnejše mednarodno telo na področju boja proti pranju denarja.
- 47 Zato ureditev, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, katere namen je omogočiti pristojnim organom države članice gostiteljice, da pridobijo informacije, ki so potrebne za učinkovitejši boj proti pranju denarja in financiranju terorizma, sledi cilju, ki je primerljiv s ciljem Direktive 2005/60.

- 48 Tretjič, Direktiva 2005/60 organom države članice, v kateri se izvajajo sumljivi posli ali transakcije, ne jemlje pristojnosti za izvajanje preiskav in preganjanje kršitev s področja pranja denarja. Vendar je tako, kadar se transakcije izvajajo v okviru svobode opravljanja storitev.
- 49 Iz tega sledi, da člen 22(2) Direktive 2005/60 načeloma ne nasprotuje ureditvi države članice, ki od kreditnih ustanov, ki na njenem ozemlju izvajajo dejavnosti v okviru svobode opravljanja storitev, zahteva, da zahtevane informacije posredujejo neposredno njenemu lastnemu FIU-ju, saj je namen take ureditve okrepiti – ob spoštovanju prava Unije – učinkovitost boja proti pranju denarja in financiranju terorizma.
- 50 Tako takšna ureditev ne ogroža ciljev, vzpostavljenih z Direktivo 2005/60 v zvezi z obveznostjo subjektov, za katere velja, glede poročanja niti ne škoduje učinkovitosti obstoječih oblik sodelovanja in izmenjave informacij med FIU-ji, kakršne so določene s Sklepom 2000/642.
- 51 V zvezi s tem je treba na eni strani poudariti, da to, da država članica sprejme ureditev, ki od finančnih institucij, ki so v drugi državi članici in na njenem ozemlju poslujejo v okviru svobode opravljanja storitev, zahteva, da informacije, potrebne za boj proti pranju denarja in financiranju terorizma, posredujejo neposredno njenemu lastnemu FIU-ju, kreditnih ustanov iz Direktive 2005/60 ne odveže njihove obveznosti, da FIU-ju države članice, na ozemlju katere so, posredujejo zahtevane informacije v skladu s členom 22 te direktive.
- 52 Na drugi strani je v zvezi z usklajevanjem in sodelovanjem med FIU-ji, kot sta določena z Direktivo 2005/60 in Sklepom 2000/642, iz uvodne izjave 40 te direktive razvidno, da „[je treba] [z]aradi mednarodnega značaja pranja denarja in financiranja terorizma [...] spodbujati v največjem možnem obsegu usklajevanje in sodelovanje med FIU-ji v skladu s Sklepom Sveta 2000/642 [...], vključno z vzpostavitvijo mreže FIU-jev v EU“.
- 53 V zvezi s tem je treba uvodoma poudariti, da čeprav Direktiva 2005/60 določa številne konkretne in podrobne obveznosti glede skrbnosti v razmerju do strank, poročanja in hrambe dokumentov, ki jih morajo države članice naložiti zadevnim finančnim institucijam, pa nasprotno v zvezi s sodelovanjem med FIU-ji sama ne določa nobene obveznosti ali postopka, temveč v členu 38 zgolj določa, da „Komisija zagotovi takšno pomoč, ki je potrebna za lažje usklajevanje, vključno z izmenjavo informacij med FIU-ji v Skupnosti“.
- 54 Dalje je treba ugotoviti, da nacionalna ureditev, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, ne krši nobene določbe Sklepa 2000/642, če FIU države članice, ki sprejme to ureditev, ni v ničemer odvezan obveznosti sodelovanja s FIU-ji drugih držav članic in vzajemno ohrani nespremenjeno pravico, da od njih zahteva posredovanje dokumentov ali informacij za boj proti pranju denarja.
- 55 Takšna ureditev namreč ne ogroža mehanizma sodelovanja med FIU-ji, ki ga določa Sklep 2000/642, temveč vzporedno s tem sklepom določa sredstvo za FIU zadevne države članice, da neposredno pridobi informacije v posebnem primeru izvajanja dejavnosti na njenem ozemlju v okviru svobode opravljanja storitev.
- 56 Iz navedenega izhaja, da člen 22(2) Direktive 2005/60 ne nasprotuje ureditvi države članice, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, če ta izpolnjuje pogoje iz točk od 49 do 51 in 54 te sodbe.

Člen 56 PDEU

- 57 Za preveritev, ali je pravo Unije spoštovano v smislu člena 49 te sodbe, je treba preučiti še, ali člen 56 PDEU ne nasprotuje nacionalni ureditvi, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, v skladu s katero je kreditna ustanova, ki nudi storitve na ozemlju zadevne države članice, ne da bi tam imela sedež, dolžna FIU-ju te države članice gostiteljice neposredno posredovati svoja poročila o sumljivih transakcijah in informacije, ki jih ta organ od nje zahteva.
- 58 Iz ustaljene sodne prakse Sodišča izhaja, da člen 56 PDEU ne zahteva samo odprave vsakršne diskriminacije izvajalca storitev zaradi njegovega državljanstva ali zaradi okoliščine, da ima sedež v drugi državi članici kot tisti, v kateri bo storitev opravljena, ampak tudi odpravo vsakršne omejitve, tudi če se ta omejitev uporablja brez razlikovanja za nacionalne ponudnike in ponudnike iz drugih držav članic, če prepoveduje, ovira ali zmanjšuje privlačnost dejavnosti ponudnika s sedežem v drugi državi članici, kjer ta zakonito opravlja podobne storitve (sodbi z dne 23. novembra 1999 v združenih zadevah Arblade in drugi, C-369/96 in C-376/96, Recueil, str. I-8453, točka 33, in z dne 19. decembra 2012 v zadevi Komisija proti Belgiji, C-577/10, točka 38 in navedena sodna praksa).
- 59 Nacionalna ureditev prve države članice, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, ki kreditni ustanovi, ki na ozemlju te države članice posluje v okviru svobode opravljanja storitev z ozemlja druge države članice, nalaga obveznost, da informacije predloži neposredno FIU-ju prve države članice, pomeni omejitev svobode opravljanja storitev, saj povzroča težave in dodatne stroške za dejavnosti, ki se izvajajo v okviru svobode opravljanja storitev, in lahko pomeni dodatno kontrolo poleg kontrol, ki so bile že opravljene v državi članici, kjer je zadevna ustanova, s čimer to ustanovo odvrča od vključevanja v navedene dejavnosti.
- 60 Vendar je v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča nacionalna ureditev, ki spada na področje, ki še ni bilo popolnoma usklajeno na ravni Unije, in se brez razlikovanja uporablja za vse osebe ali podjetja, ki opravljajo dejavnost na ozemlju zadevne države članice, ne glede na svoj omejevalni učinek na svobodo opravljanja storitev lahko upravičena, če izpolnjuje nujen razlog v splošnem interesu in ta interes še ni zaščiten s predpisi, ki veljajo za ponudnika v državi članici, v kateri ima sedež, če je primerna za zagotovitev uresničitve zastavljenega cilja in če ne presega tega, kar je nujno za njegovo dosego (glej zgoraj navedeno sodbo Arblade in drugi, točki 34 in 35, in z dne 21. septembra 2006 v zadevi Komisija proti Avstriji, C-168/04, ZOdl., str. I-9041, točka 37).
- 61 Vendar boj proti pranju denarja ni predmet popolne uskladitve na ravni Unije. Direktiva 2005/60 namreč določa minimalno uskladitev in, natančneje, njen člen 5 državam članicam dopušča sprejetje strožjih določb, če je namen teh določb okrepiti boj proti pranju denarja ali financiranju terorizma.
- Nujen razlog v javnem interesu
- 62 Preprečevanje in boj proti pranju denarja in financiranju terorizma sta legitimna cilja, h katerima so države članice zavezane tako na mednarodni ravni kot na ravni Unije.
- 63 Kot je navedeno v uvodni izjavi 1 Direktive 2005/60, katere namen je izvajanje priporočil FATF na ravni Unije, „lahko [o]bsežni tokovi umazanega denarja [...] škodujejo stabilnosti in ugledu finančnega sektorja in ogrožajo notranji trg, terorizem pa pretresa temelje naše družbe“. Podobno je v uvodni izjavi 3 navedene direktive poudarjeno, da „bi si tisti, ki perejo denar, in tisti, ki financirajo terorizem, poskušali olajšati izvrševanje svojih kaznivih dejanj z izkoriščanjem prostega pretoka kapitala in svobode zagotavljanja finančnih storitev“.
- 64 Poleg tega je Sodišče že presodilo, da je boj proti pranju denarja, ki se navezuje na cilj zaščite javnega reda, legitimni cilj, ki lahko upraviči oviro za svobodo opravljanja storitev (glej v tem smislu sodbo z dne 30. junija 2011 v zadevi Zeturf, C-212/08, ZOdl., str. I-5633, točki 45 in 46).

– Primernost zadevne nacionalne ureditve za uresničitev ciljev, ki jim sledi

- 65 Ker imajo organi države članice gostiteljice izključno pristojnost glede kaznivosti, pregona in kaznovanja kršitev, kot sta pranje denarja ali financiranje terorizma, storjenih na ozemlju te države članice, je upravičeno, da se informacije, ki se nanašajo na sumljive transakcije, izvršene na ozemlju navedene države članice, posredujejo FIU-ju te države članice. Nacionalna ureditev, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, zadevni državi članici dopušča, da vsakokrat, ko obstaja razumen dvom v zakonitost neke finančne transakcije, zahteva posredovanje informacij, za katere meni, da so potrebne za to, da lahko nacionalni organi izpolnjujejo svojo nalogo in, če je to potrebno, preganjajo in kaznujejo odgovorne.
- 66 Poleg tega, kot je poudaril generalni pravobranilec v točki 109 sklepnih predlogov, taka ureditev zadevni državi članici dovoljuje, da nadzira vse finančne transakcije, ki jih kreditne ustanove opravljajo na njenem ozemlju, ne glede na način opravljanja storitev, za katerega so se finančne ustanove odločile, ali s posredovanjem sedeža družbe oziroma podružnice ali pa v okviru svobode opravljanja storitev. Na ta način v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča, v skladu s katero je nacionalna zakonodaja primerna za zagotavljanje navedenega cilja le, če resnično zagotavlja, da se ta cilj doseže dosledno in sistematično (sodba z dne 10. marca 2009 v zadevi Hartlauer, C-169/07, ZOdl., str. I-1721, točka 55), imajo vsi subjekti podobne obveznosti takoj, ko opravljajo svojo dejavnost na istem nacionalnem ozemlju in ponujajo podobne finančne storitve, ki so lahko bolj ali manj uporabljene za pranje denarja in financiranje terorizma.
- 67 Zato je nacionalna ureditev, kakršna je ta v postopku v glavni stvari in ki nalaga, da se informacije o transakcijah, izvršenih v okviru svobode opravljanja storitev na ozemlju države članice gostiteljice, posredujejo FIU-ju te države članice, ukrep, ki lahko učinkovito in skladno uresniči cilj, ki mu sledi navedena nacionalna ureditev.

– Sorazmernost

- 68 V skladu z ustaljeno sodno prakso je ukrep, ki omejuje svobodo opravljanja storitev, sorazmeren le, če je primeren za zagotovitev uresnitve zastavljenega cilja in če ne presega tega, kar je nujno za njegovo dosego (glej v tem smislu sodbo z dne 15. junija 2006 v zadevi Komisija proti Franciji, C-255/04, ZOdl., str. I-5251, točka 44 in navedena sodna praksa).
- 69 Za učinkovit boj proti pranju denarja in financiranju terorizma mora biti država članica zmožna pridobiti potrebne informacije, ki ji omogočajo odkriti in preganjati morebitne kršitve v zvezi s tem, ki so se zgodile na njenem ozemlju ali vključujejo subjekte, ki imajo na njenem ozemlju sedež.
- 70 Nacionalna ureditev, kakršna je ta v postopku v glavni stvari in ki kreditnim ustanovam, ki na ozemlju te države članice poslujejo v okviru svobode opravljanja storitev, nalaga obveznost, da navedene informacije predložijo neposredno FIU-ju te države članice, je kljub temu sorazmerna le, če že mehanizem, določen v členu 22 Direktive 2005/60, v povezavi s Sklepom 2000/642 navedenemu FIU-ju ne omogoča pridobiti te informacije s posredovanjem FIU-ja države članice, v kateri je kreditna ustanova, in se enako učinkovito bojevati proti pranju denarja in financiranju terorizma.
- 71 To, da FIU države članice gostiteljice pridobi potrebne informacije pri FIU-ju države članice izvora, namreč za zadevno kreditno ustanovo pomeni manjše administrativno in finančno breme od obveznosti, da navedene informacije posreduje neposredno FIU-ju države članice gostiteljice. Na eni strani je mogoče, da FIU države članice izvora že ima zahtevane podatke, saj mu je kreditna ustanova dolžna posredovati informacije v skladu s členom 22(2) Direktive 2005/60. Na drugi strani, v primeru, ko bi moral FIU države članice, v kateri je kreditna ustanova, za te informacije zaprositi navedeno ustanovo, bi bilo administrativno breme prav tako manjše, ker bi morala kreditna ustanova odgovarjati le enemu sogovorniku.

- 72 Treba je torej preučiti, ali mehanizem sodelovanja in izmenjave informacij, vzpostavljen s Sklepom 2000/642, državi članici gostiteljici dopušča, da se v vseh okoliščinah učinkovito bojuje proti pranju denarja in financiranju terorizma v povezavi z dejavnostmi kreditnih ustanov, ki na njenem ozemlju poslujejo v okviru svobode opravljanja storitev.
- 73 V zvezi s tem je treba poudariti, da ima ta mehanizem sodelovanja med FIU-ji nekatere pomanjkljivosti.
- 74 Najprej je treba poudariti, da Sklep 2000/642 določa velika odstopanja od obveznosti zaprosenega FIU-ja, da FIU-ju prosilcu posreduje zahtevane informacije. Tako člen 4(3) tega sklepa določa, da FIU lahko zavrne razkritje informacij, ki bi lahko škodile kriminalni preiskavi, ki poteka v zaproseni državi članici, ali če bi bilo razkritje informacij očitno nesorazmerno z legitimnimi interesi fizične ali pravne osebe ali države članice ali če bi tako razkritje povzročilo kršitev temeljnih načel nacionalnega prava, vendar teh pojmov ne opredeljuje.
- 75 Prav tako ni sporno, da mora biti na področju boja proti pranju denarja ali financiranju terorizma in, *a fortiori*, kar zadeva preprečevanje teh pojavov, odziv organov kar najhitrejši. Člen 22(1) Direktive 2005/60 poleg tega izrecno določa, da morajo kreditne ustanove nemudoma posredovati zadevne informacije, najsi gre za spontane izjave o sumljivih transakcijah ali za potrebne informacije, za katere je zaprosil prisojni FIU. Zato se zdi, da je posredovanje potrebnih informacij neposredno FIU-ju države članice, na ozemlju katere so izvršene transakcije, najprimernejše sredstvo za zagotavljanje učinkovitega boja proti pranju denarja ali financiranju terorizma.
- 76 Dalje, Sklep 2000/642 ne določa roka, v katerem mora zaprosen FIU posredovati informacije, niti sankcije za primer, če zaprosen FIU ne izvrši ali neupravičeno zavrne posredovanje zahtevanih informacij.
- 77 Nazadnje je treba ugotoviti, da uporaba mehanizma sodelovanja med FIU-ji za pridobitev informacij, potrebnih za boj proti pranju denarja ali financiranju terorizma povzroča posebne težave v zvezi z dejavnostmi, ki se izvajajo v okviru svobode opravljanja storitev.
- 78 Prvič, v tem okviru je FIU države članice gostiteljice, na ozemlju katere se vršijo inkriminirane finančne transakcije, tisti, ki najbolje pozna tveganja, povezana s pranjem denarja in financiranjem terorizma na nacionalnem ozemlju. Ne le osebe in ustanove iz Direktive 2005/60, ampak tudi vsi nacionalni organi, ki so zadolženi za pregon in kaznovanje gospodarskega kriminala, pa naj gre za upravne, sodne ali represivne organe ali organe nadzora borznih trgov ali izvedenih finančnih instrumentov, namreč finančno obveščevalno enoto obveščajo o vseh dejstvih, za katera obstaja sum, da so povezana z gospodarskim kriminalom na njenem ozemlju.
- 79 Drugič, FIU mora za to, da lahko zaprosi za informacije z uporabo mehanizma za sodelovanje FIU-jev, določenega s Sklepom 2000/642, že imeti informacije, ki kažejo na sum pranja denarja ali financiranja terorizma. Ker so izjave v zvezi s sumljivimi transakcijami v skladu s členom 22(2) Direktive 2005/60 podane pri FIU-ju države članice izvora in Sklep 2005/60 ne določa obveznosti, da se te informacije po uradni dolžnosti posredujejo FIU-ju države članice gostiteljice, bo zadnjenavedena država le redko razpolagala z informacijami, ki utemeljujejo sume in ki so potrebne za naslovitev zaprosila za informacije na FIU države članice izvora.
- 80 Poleg tega, čeprav obveznost poročanja FIU-ju države članice gostiteljice povzroča stroške in dodatna administrativna bremena za kreditne ustanove, ki poslujejo v okviru svobode opravljanja storitev, pa bodo ti stroški in bremena precej omejeni, saj so navedene kreditne ustanove že dolžne vzpostaviti infrastrukturo, potrebno za posredovanje informacij FIU-ju države članice, v kateri so.

- 81 V teh okoliščinah nacionalna ureditev države članice gostiteljice, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, izpolnjuje zahtevo po sorazmernosti, ker od kreditnih ustanov, ki so v drugi državi članici, zahteva, da v zvezi s transakcijami, izvršenimi v okviru svobode opravljanja storitev, informacije, potrebne za boj proti pranju denarja in financiranju terorizma, posredujejo neposredno FIU-ju države članice gostiteljice le, če ni učinkovitega mehanizma, ki bi zagotavljal polno in celovito sodelovanje FIU-jev in ki bi dopuščal enako učinkovito bojevanje proti pranju denarja in financiranju terorizma.
- 82 V obravnavanem primeru španska ureditev iz postopka v glavni stvari kreditnim ustanovam, ki v Španiji izvajajo dejavnosti s posredovanjem podružnice ali v okviru svobode opravljanja storitev brez stalnega sedeža, nalaga, da transakcije, ki vključujejo prenose sredstev iz nekaterih ozemelj ali v ta ozemlja, posredujejo neposredno španskemu FIU-ju, pod pogojem, da znesek zadevnih transakcij presega 30.000 EUR.
- 83 Takšna ureditev, ki na splošno ne nalaga sporočanja katerih koli transakcij, izvršenih v okviru svobode opravljanja storitev na španskem ozemlju, temveč le tistih, ki jih je treba glede na merila, ki jih je določil nacionalni zakonodajalec, šteti za sumljive, ni nesorazmerna.
- 84 Nazadnje, kot je poudaril generalni pravobranilec v točki 115 sklepnih predlogov, ta ureditev – s tem, da vse kreditne ustanove, kot tudi vse osebe in tuje subjekte, ki v Španiji opravljajo dejavnost s posredovanjem sedeža družbe ali podružnice ali v okviru svobode opravljanja storitev, podreja obveznostim, ki jih nalaga – ni diskriminatorna.
- 85 Glede na vse zgornje ugotovitve je treba na postavljeno vprašanje odgovoriti tako:
- člen 22(2) Direktive 2005/60 je treba razlagati tako, da ne nasprotuje ureditvi države članice, ki od kreditnih ustanov zahteva, da informacije, zaprosene iz naslova boja proti pranju denarja in financiranju terorizma, posredujejo neposredno FIU-ju te države, kadar te ustanove opravljajo svojo dejavnost na nacionalnem ozemlju v okviru svobode opravljanja storitev, če ta ureditev ne ogroža uporabnega učinka navedene direktive in Sklepa 2000/642;
 - člen 56 PDEU je treba razlagati tako, da ne nasprotuje takšni ureditvi, če je ta upravičena z nujnim razlogom v javnem interesu, če je primerna za uresničitev cilja, ki mu sledi, če ne presega tega, kar je potrebno za doseganje tega cilja, in če se uporablja nediskriminatorno, kar mora preveriti predložitveno sodišče ob upoštevanju teh ugotovitev:
 - taka ureditev je primerna za doseganje cilja preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, če zadevni državi članici dopušča nadzor in učinkovito preprečevanje sumljivih finančnih transakcij, ki jih izvajajo kreditne ustanove, ki opravljajo svoje storitve na nacionalnem ozemlju, ter, kadar je to potrebno, pregon in kaznovanje odgovornih;
 - obveznost, ki jo ta ureditev nalaga kreditnim ustanovam, ki svojo dejavnost izvajajo v okviru svobode opravljanja storitev, je lahko sorazmeren ukrep za uresničevanje tega cilja, ob upoštevanju, da med nastankom dejstev v sporu o glavni stvari ni bilo učinkovitega mehanizma, ki bi zagotavljal polno in celovito sodelovanje FIU-jev.

Stroški

- 86 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (tretji senat) razsodilo:

Člen 22(2) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2005/60/ES z dne 26. oktobra 2005 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja in financiranje terorizma je treba razlagati tako, da ne nasprotuje ureditvi države članice, ki od kreditnih ustanov zahteva, da informacije, zaprosene iz naslova boja proti pranju denarja in financiranju terorizma, posredujejo neposredno finančni obveščevalni enoti te države, kadar te ustanove opravljajo svojo dejavnost na nacionalnem ozemlju v okviru svobode opravljanja storitev, če ta ureditev ne ogroža uporabnega učinka navedene direktive in Sklepa Sveta 2000/642/PNZ z dne 17. oktobra 2000 o dogovoru glede sodelovanja med enotami za finančni nadzor držav članic pri izmenjavi informacij.

Člen 56 PDEU je treba razlagati tako, da ne nasprotuje takšni ureditvi, če je ta upravičena z nujnim razlogom v javnem interesu, če je primerna za uresničitev cilja, ki mu sledi, če ne presega tega, kar je potrebno za doseganje tega cilja, in če se uporablja nediskriminatorno, kar mora preveriti predložitevno sodišče ob upoštevanju teh ugotovitev:

- **taka ureditev je primerna za doseganje cilja preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, če zadevni državi članici dopušča nadzor in učinkovito preprečevanje sumljivih finančnih transakcij, ki jih izvajajo kreditne ustanove, ki opravljajo svoje storitve na nacionalnem ozemlju, ter, kadar je to potrebno, pregon in kaznovanje odgovornih;**
- **obveznost, ki jo ta ureditev nalaga kreditnim ustanovam, ki svojo dejavnost izvajajo v okviru svobode opravljanja storitev, je lahko sorazmeren ukrep za uresničevanje tega cilja, ob upoštevanju, da med nastankom dejstev v sporu o glavni stvari ni bilo učinkovitega mehanizma, ki bi zagotavljal polno in celovito sodelovanje finančnih obveščevalnih enot.**

Podpisi